

உ
சிவமயம்

வயாவிளான் வாசரும்
அரசாங்க மரக் கூட்டுத்தாபன
உள்ளகக் கணக்காய்வாளரும் ஆகிய

திரு. வ. க. நடராசா அவர்கள்

சிவபதமெய்தியமை குறித்த

நினைவு மலர்

**SOUVENIR
IN MEMORY OF THE LATE
MR. V. K. NADARAJAH**

துந்துபிவடு ஆனிமீ

29-6-1982

உ
சிவமயம்

வயாவிளான் வாசரும்
அரசாங்க மரக் கூட்டுத்தாபன
உள்ளகக் கணக்காய்வாளரும் ஆகிய

திரு. வ. க. நடராசா அவர்கள்
சிவபதமெய்தியமை குறித்த

நினைவு மலர்

துந்துபிஸ்ரூ ஆனிமீ

1982

திருமகள் அமுத்தகம், சுன்னகம்
சுன்னகம் அமுத்தகம், சுன்னகம்
சுன்னகம் அமுத்தகம், சுன்னகம்

திருமகள் அமுத்தகம், சுன்னகம்

சுன்னகம் அமுத்தகம், சுன்னகம்

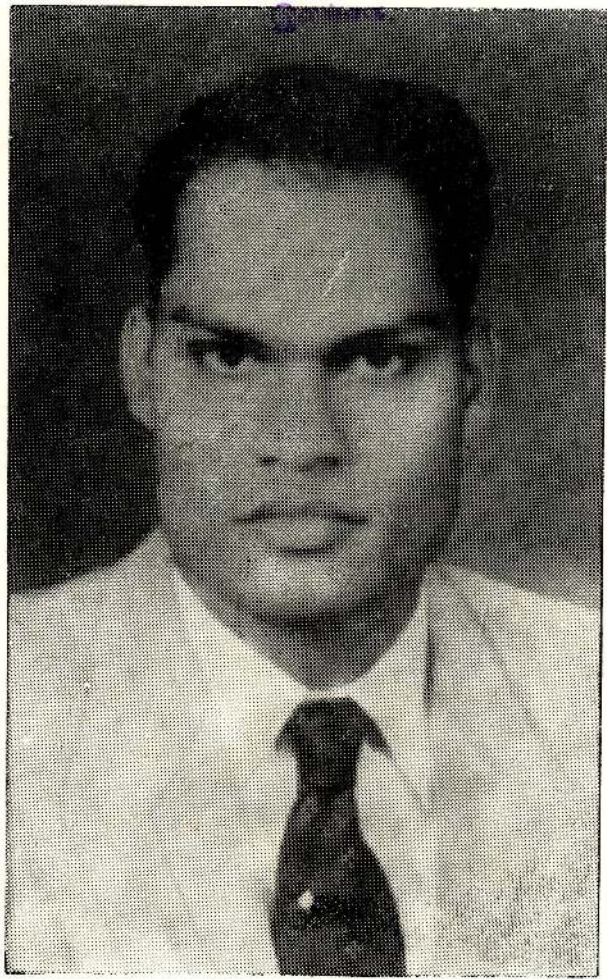
சுன்னகம் அமுத்தகம், சுன்னகம்

சுன்னகம் அமுத்தகம், சுன்னகம்
சுன்னகம் அமுத்தகம், சுன்னகம்

திருமகள் அமுத்தகம், சுன்னகம்

குமாரசாமி பழலகார ஆசிரியர்
பலவகாரகம்.

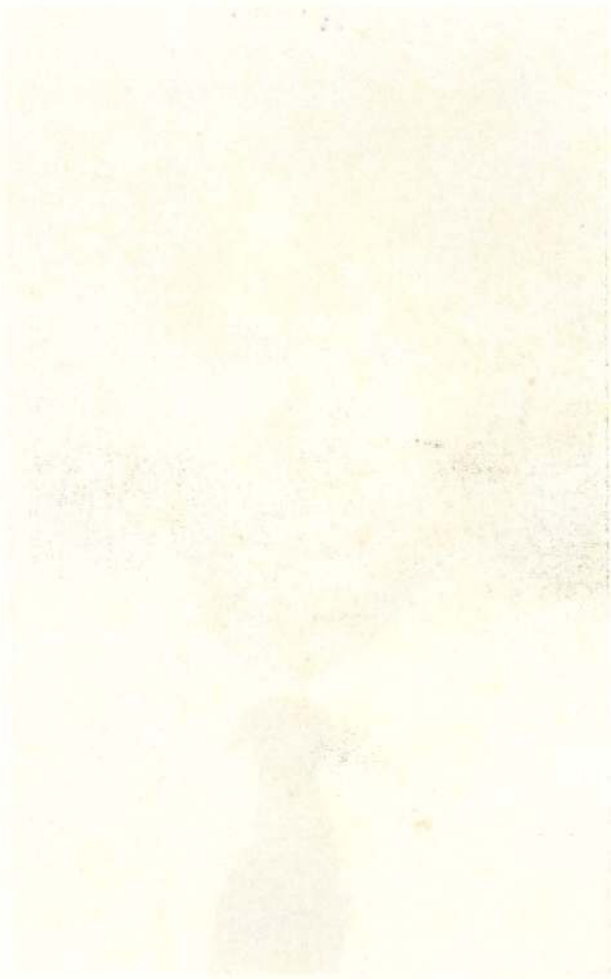
மயிலணி : : கள்ளகம்,

திரு. வ. க. நடராசா அவர்கள்

தோற்றம்: 20-10-1931

மறைவு: 30-5-1982

Digitized by Noolaham Foundation.

noolaham.org

aavanaham.org

‘ உள்ளத்து ஂெல்லாம் உள்ள’ உத்தமர்

அமரர் வி. கே. நடராசா

உலகம் ஒரு நாடக அரங்கு. இந்த அரங்கிலே ஆடிக்களைத்து மறைந்தவர்களின் தொகையை இவ்வளவு என்று கூறுதல் இயலாது. எனினும் இவர்களில் ஒரு சிலர்தான் உலக மாந்தர்களின் நெஞ்சங்களிலே என்றும் நிலைத்து நிற்கின்றனர். பூதஉடலின் ஆட்டம் முடிவுற்றது உண்மைதான். ஆனால் இவர்களின் புகழுடம்புகளுக்கு ஓய்வே இல்லை. இத்தகைய மறைந்தும் மறையாதோர் வரிசையில் ஒருவர்தாம் அமரர் வி.கே. நடராசா அவர்கள்.

கல்லடி வேலனின் தாயகமும் கணக்கற்ற அறிஞர்களின் உறைவிடமுமான வயவை நகரிலே அன்றாடம் வமிசத்திலே 20-10-1931இல் தோன்றினார். இவர் பிரபல வர்த்தகர் கணபதிப்பிள்ளையினதும் சின்னப்பிள்ளையினதும் மகனாவார். இவர் தனது இளமைக் கல்வியை வயாவிளான் மத்திய மகாவித்தியாலயத்திலும், சுன்னாகம் ஸ்கந்தவரோதயக் கல்லூரியிலும் பயின்றார். இளமையிலேயே இவர் ஆங்கிலத்திலும் தமிழிலும் கற்றுத்தேறி எழுது வினைஞராகத் தனது வாழ்வைத் தொடங்கினார். இலங்கை வாடுலியிலும் ஒலிபரப்பாளராகக் கடமையாற்றினார். அரசகரும மொழித் திணைக்களகத்தில் சக ஊழியர்களினதும் மேலுத்தியோகத்தர்களினதும் பாராட்டுதலைப் பெற்றுக் கடமையாற்றினார். இவர் தனது உத்தியோகத்தில் படிப்படியாக முன்னேறி இறுதிக்காலத்தில் அரசமரக் கூட்டுத்தாபனத்தில் உதவி உள்ளகக் கணக்காய்வாளராகப் பதவி உயர்வு பெற்று அப்பதவியைக் கண்ணியமாக வகித்து வந்தார்.

ஒருவனை அளந்து மதிப்பீடு செய்வதற்கு அவனது திறமைகள் மட்டுமே கருவிகள் அல்ல. அவன் தனது சூழலோடும் சமூகத்தோடும் ஒட்டி உறவாடி அன்புசெய்தும் அன்பு செய்யப்பட்டும் மறையும்பொழுதுதான் அவனை முழு மனிதனாக, உயர்ந்தோனாக நாம் கணிக்கலாம்.

அரம்போலுங் கூர்மைய ரேனும் மரம்போல்வர்
மக்கட்பண் பில்லா தவர்.

எனவும்,

புரந்தார்கண் ணீர்மல்கச் சாகிற்பின் சாக்காடு
இரந்துகோட் பட்டது உடைத்து.

எனவும் வள்ளுவர் வகுத்துரைத்த வகையிலே பண்
போடும், நண்போடும் வாழ்ந்து காட்டி உற்றார், உறவினர்,
சக ஊழியர், ஊரார் யாவரும் நினைந்து நினைந்து அழுமாறு
வைத்து மறைந்தமையே நடராசாவின் நயத்தக்க உயர்
பண்பும், உன்னத வாழ்வுமே நாம் நினைவுகூர வேண்டியவை.

“வயவையின் வாழ்வுக்கு வளமளித்தோன், தயவை
நாடியோக்குத் தன்னலம் பாராது தன் கடமை செய்
தோன். உயர்வான நிலையடைந்து ஊர்த்தொண்டு புரிந்
தோன்.”

“சாக்கே போக்கே சொல்லாத வி. கே. இருக்கின்
கின்றார். விரைந்திடுவோம் கொழும்புக்கு என்றிருந்
தோம், இனி வயவையார்க்கே உதவி செய்ய வி. கே. ஐ
எங்கு காண்போம்.”

“ஒளியாய்த் திகழ்ந்தவனே! இன்று எம்மையெல்லாம்
ஏன் இருட்டறையில் விட்டுச் சென்றாய்.”

என்பன வி. கே. நடராசாவின் மறைவின்போது ஊரா
ரின் கண்ணீர் அஞ்சலியிலே துளைத்தெடுத்த சில முத்துக்கள்.
இவை நடராசா என்ற மாமனிதனின் ஆளுமையையும்
பண்பையும் இரத்தினச் சுருக்கமாக எடுத்துரைக்கின்றன.

நடராசாவை இழந்த அவரின் மனைவியார் செல்வ
நாயகி சோடிழந்த அன்றிலாய்த் துடிதுடித்துக் கண்ணீரிலே
கதை எழுதுகிறார். மக்களான ஜெயந்தி, சுமதி, உமேஷன்
ஆகியோர் உயிர் இழந்த உடல்களாய், கொம்பிழந்த கொடி
களாய்ப் புலம்பிய வண்ணம் இருக்கிறார்கள். உறவினரதும்.

சகஊழியரினதும், ஊராரினதும் கவலை கரைகாணமுடியாத தாய் இருக்கிறது. காலந்தான் இவர்களுக்கு ஆறுதல் வழங்கல் வேண்டும்.

காலம் என்ற மரத்தினிலே
கனிந்த அன்புக் கனியொன்று
கோல மழிக்கும் விதியென்ற
கொடிய புயலால் வீழ்ந்ததுவே
ஞாலம் போற்றும் நடராசா
நல்லோன் மறைந்தான் அழகின்றோம்
ஆலம் உண்ட சிவனாரின்
அருளால் வீட்டை அவர்உறுக.

அமரர் நடராசாவின் ஆன்மா சாந்தி பெற இறைவனின் திருவருளை வேண்டுவோம்.

ஓம் சாந்தி! சாந்தி! சாந்தி!

“சொக்கன்”
விரிவுரையாளர்

அரசினர் ஆசிரிய பயிற்சிக் கலாசாலை
பலாலி

உ
சிவமயம்

வயாவிளான்

அமரர்

வ. க. நடராசர் அவர்கள்

வையகம்விட்டு வானுலகம் சென்றதை முன்னிட்டு
அன்னாரின் நினைவுகூர்ந்து அன்னருக்களிக்கும்

வம்ச வரலாற்றுக் கவி

திதி வெண்பா

சீரார்துந் துபிஆண்டு வைகாசி யீரெட்டில்
பேரார்ஞா யிறுவாரம் நவமியினில் — பார்போற்றும்
எல்லவர்க்கும் நல்லன் இனியகுண நடராசன்
வல்லபரன் பதமடைந்தான் காண்.

அகவற்பா

நலம்நாடும் நாட்டினர் நாடியே தேடிடும்
நவரத் தினத்தொடு நல்லிள முத்தும்
பவளமும் பல்வகை வைரமும்
திகழ்ந்திடத் துலங்கிடும் நாடு
ஏற்றோர் போற்றும் எழிலார் ஈழநாடு.

இயற்கையின் எழிலும் எய்திய புகழும்
இயைந்திட விருக்கும் இவ்வீழ நாட்டில்
இனிதே இருக்கும் யாழ்த்திரு நகரில்
நல்லவர்; வல்லவர்; நாவில் நர்த்தனம் புரிபவர்;
புன்மை தவிர்ப்பவர்; பொல்லாங்கு போக்குவர்;
பொதுநலம் புரிபவர்; பெருநலம் பேணுவோர்;

பெருந்தகை யாளர் ; பேருதவி செய்வோர் ;
 கற்றறி வாளர் ; கற்றறி விப்போர் ;
 கடமை யாளர் ; கண்ணியம் மிக்கோர் ;
 உடமை யாளர் ; மடமை மறந்தோர் ;
 செயல்பல செய்து செவ்வையாய் வாழ்வோர்
 வாழ்ந்திடும் பதியே வயவையெம் பதியாம்.

மனஇருள் மறைத்து மனஅருள் அளித்து
 மனமதுமகிழ் மருளதை மறைக்கும் மானம்பராயும்
 சினமதுகொண்டோர் செருக்கையடக்கிய சிவனது தலமும்
 கற்பைக்காத்த கைகூப்பும் கடவுளாம் கண்ணகை அம்மனும்
 ஏங்கும் இதயத்தைத் தாங்கும் தெய்வமாம் ஏழுதலங்களும்
 பாங்குடன் பலகலை பயிலும் பள்ளிக்கூடமும்
 பலபேர் பயின்றிடும் பயிற்சிக் கூடமும்
 பார்ப்போர் வியக்க வானில்பறக்கும் வானூர்தி நிலையமும்
 மௌன மருந்தால் மனதை மாற்றும் மௌனசபையும்
 வயவை மண்ணின் மாண்பை உணர்த்தும்.

மேலுள்ள மேன்மையை மேதினி மெச்சும்
 வண்டமிழ் வாழும் வயவையம் பதியில்
 வளமும் பலமும்; நலமும் குலமும் குடிகொண்டிருக்கும்
 வல்லிபுரம் வழியால் வரவாய் வந்த
 கண்ணியம் சார்ந்த கணபதிப் பிள்ளைக்கும்
 அவருக் கினியாள் அன்புக் குரியாள்
 சிறப்பின் செல்வி சின்னப் பிள்ளைக்கும்
 சிரிய புதல்வன்; சிறப்பி னிருப்பிடம்;
 இனியார்க் கினியன்; எல்லோர்க்கு முரியன்;
 உயரிய உள்ளம்; உத்தம னானேன்;
 உண்மைத் தொண்டன்; ஊருக் குரியோன்;
 நாடு செழிக்க; வீடு சிறப்புற;
 நம்முர் வாழ; நமதூர் சிறக்க;
 நடராசா என்ற நல்லதொரு நாமன்
 நம்மூரில் உதித்தது நமதூர் வாழ.

நம்மூர் சிறக்க நடாவென்னும் நல்லான்
 நன்றாய்க் கல்வியைத் தன்னூரில் கற்று
 கற்ற கல்வியைக் கைவிட்டுச் செல்லாது
 கந்த ரோடையின் ஸ்கந்தா தன்னில்
 களிப்புடன் கல்வியைக் கணக்கப் பெற்று
 எழுதுநர் பதவியை ஏற்றுப் பெற்று
 எல்லோரும் ஏற்ற ஏற்றமாய் வாழ்ந்து
 அரசு கருமத்தை அழகுற ஆற்றும்
 மொழித்திணைக் களத்தில் பதவி முதன்மையாகி
 வையம்முழுதும் வாடுலி மூலம் வாய்மொழி பரப்பி
 மக்கள் நாடும் மரத்தை விற்கும் தாபனம்தன்னில்
 கண்ணி யத்துடன் கணக்காய்வு செய்து
 கற்றோர் சிறக்க மற்றோர் மதிக்க
 மண்ணின் மீது மதிப்புடன் வாழ்ந்தார்.

சீரும் சிறப்பும் செல்வக்கொழிப்பும் சீராயிருக்கும்
 செல்லர் செல்வி செல்வநா யகியைச்
 சிறப்புடன் விரும்பி சேர்ந்தனன் ஒன்றாய்
 சேர்ந்தபின் சேய்கள் மூன்றினைப் பெற்றனர்
 அவர்களுள் மூத்தவள் ஜெயந்தி ஆவார்
 அடுத்தவள் சுமதி என்னும் நங்கை
 விஞ்ஞானப் பட்டம் படிப்பவர் ஆவார்
 கண்ணிய சீலன் நடராசா போல்
 காணும் பொழுது காட்சி தருவோன்
 கடைசி மகனே உமேஷன் ஆவான்.

இவருக்கு மூத்தோன் முத்தையா ஆவோன்
 பெருமைக்குரிய பெற்றோலியத்தில் பெரும்பணி புரிவோன்
 சிறப்புறு பெண்ணும் செல்லம் மாவும்
 சீராய்ச் சிறக்கும் செல்வரத் தினமும்
 நானிலம் போற்றும் நடாவின் தங்கையராவார்.

பெருந் தெருக்களில் பெருந்தொழில் பொருந்திய
 பொறியிய லாளர் தம்பிராசா என்றவர் தம்பி
 குணத்தில் குன்றும் குமரை யாவும்
 இனியார்க் கினியன் இராசை யாவும்
 தகைமையேற்று கடமை செய்யும் தம்பிஐயாவும்
 தூரவுள்ள ஜேர்மனிதன்னில் தொழில்புரியும் துரைஐயாவும்
 தன்னலம் கருதா தரும ராசா
 யோகராசா இரத்தினராசா என்போர் அனைவரும்
 ஏந்தல் நடாவின் இனைய தம்பிகள்.

சுறுதியாய் திகழும் சுப்பை யாவும்
 தீரம் திகழும் தியாகராசா தன்னும்
 ஆருயிர் அன்பன் அப்புத் துரையும்
 சமூகத் தொண்டன் நடாவினது
 சமூகம் மதிக்கும் சகலர் ஆவார்.
 எழுதுநர் பதவியில் ஏற்றம் புரிந்து
 மதிப்புட னிருக்கும் மகரா சாவும்
 பறக்கும் தளத்தில் பதவிவகிக்கும் பரராஜசிங்கமும்
 அறிவை அருளும் ஆசானை அருட்பிரகாசமும்
 அன்புக் குரிய மைத்துனர் ஆவார்.
 பொன்போல் மனத்தாள் பொன்னம் மாவும்
 இனியார்க் கினியாள் இராசம் மாவும்
 முழுமதி முகத்தாள் முத்தாச் சியும்
 தண்ணளி மிக்க தங்கச்சிப் பிள்ளையும்
 தங்கக் குணத்தோன் நடரா சாவின்
 தன்னலம் கருதா மைத்துனி ஆவார்.
 இரப்போர் போற்றும் இராச யோகம்
 கனிவாய் கமழும் கமல நாயகி
 கண்ணிய சீலரின் மைத்துனர் தன்னை
 கைபிடித்து மணந்தவ ராவார்.

சிலிர்ந்தெழும் சிங்கம் சிவ குமாரும்
 ஜெயமாய் வாழும் ஜெய குமாரும்
 நல்லவை நாடும் நந்த குமாரும்

சசிதரன், சசிநுபன் என்போர் தானும்
சத்திய சீலர் டினேசும் டிஷானும்
மங்கை நல்லாள் மகாசக்தி யோடு
சசிகலா பிரவீனா என்போர் தானும்
அன்புக் குரிய மருமக்கள் ஆவார்.

வளமார் ராஜன் வரத ராஜன்
ஜெகத்தை ஜெயிக்கும் ஜெகதீசன் தன்னும்
சீருடன் சிறக்கும் சிறீ தரனும்
சிங்கை தன்னில் சீராயிருக்கும் பகீரதன் தானும்
சிரித்த முகத்தான் சிறிகாந்தனும்
தங்கக் குணத்தான் தயாளன் தன்னும்
ஜெயமாய் இருக்கும் ஜெயதாசன் என்போன்
அயலார்க் குதவும் அகிலன் தானும்
வனப்பு மிக்க வரத ராணியும்
ஜெகத்தினில் வாழும் ஜெய ராணியும்
விரும்பும் பெண்ணாள் விமலா தேவியும்
அருந்ததி யான அருந்ததி தேவியும்
இன்னல் தீர்த்த இந்திரா தேவியும்
அடுத்த மகளாம் ரதி தேவியும்
இனிமையாய் இருக்கும் இராஜேஸ் வரியும்
ரதியின் ரகமாம் ரஜனி தானும்
திருவாய் திகழும் திருமகள் தானும்
கனிவாய் கமழும் கலைமகள் தானும்
மனமது சிறந்த மஞ்சளா மகளும்
பெருமையைப் பேணும் பெருமக்கள் ஆவார்.

இத்தனை சிறப்பும் இருக்கப் பெற்று
இயமனின் இலக்கு இதனால் பெற்று
இதயத் தாக்கம் இருந்ததைக் கொண்டு
ஏந்தல் நடாவும் இறந்தார் அன்றே!

ஆக்கம் : க. ஸீதரன், B. A.
சட்ட மாணவன்

சிவபதம் எய்திய

திரு. வ. க. நடராசா அவர்களின்

குடும்ப பிரலாபம்

(உள்ளூர்ப் புலவரொருவர் இயற்றியவை)

நேரிசை வெண்பா

நாயகி புலம்பல்

நட்டாற்றில் என்னையும் நான்பெற்ற மக்களையும்
கட்டமுற விட்டிந்தக் காசினியில் — இட்டமுற்று
அன்பாய் அழைக்கின்றான் கூத்தனென நீர்செல்லின்
என்னென்று வாழ்வேன் இனி.

காதல் இருவர் கருத்து ஒருமித்து
ஆதரவு பட்டதே என்றெளவை — ஒதியதைத்
தாரில் விளக்கியநீர் என்சம் மதமின்றிப்
பூரணன்பாற் போதல் பிழை.

புதல்கள் புலம்பல்

அன்பே சிவமென்னும் அப்பாவே! நின்னைப்போல்
அன்புருவாய் ஈசனையும் எண்ணியே — அன்பார
வந்தித்து வந்தோம்நாம் நின்னுயிரைக் காவாரைச்
சிந்திக் கிலமங்ஙன் இன்று.

அப்பாவே எங்களது ஆருயிரே! என்னகுறை
இப்போது செய்தோம்நீர் ஏகுதற்கு! — இப்பாரில்
வைத்தியைகள் ஆக்கிவைப்பேன் என்றுசொன்னீர்; எம்மையினி
வைத்தியைகள் ஆக்கிவைப்பார் யார்?

ஏகபுத்திரன் புலம்பல்

இயன்றமட்டும் கற்றொளியீர்க! இவ்வுலகில் உன்னை
இயன்றமட்டும் ஏற்றிவைப்பேன் என்றீர் — அயர்ந்ததனைச்
சொக்கன்பாற் சென்றுள்ளீர்; சொல்லிக் குடும்பநிலை
தக்கவருள் செய்விமினெங் கட்கு.

என்னவித பாடுபட்டும் இங்கிலாந்து யான்சென்று
நன்குகற்று எஞ்சினியர் ஆகுவேன் — பன்னுதிட
சித்தம் திருவருள் என்பவுண்டேல் தன்னரசு
சித்தியுண்டாம் என்னுநின்சொற் கேட்டு.

உடன்பிறந்தோர் புலம்பல்

சோதரனே! நின்னைப்போற் சொல்லரிய சோதரனைப்
பூதலத்திற் காண முடியாது — ஆதரவாய்
எம்மை வரவேற்பீர் ஏற்ற உதவிசெய்வீர்
இம்மைப் பயனாகி ஈங்கு.

சட்டச் சகோதரங்கள் புலம்பல்

நஞ்சுக துக்கத்தை நின்சுக துக்கம்போல்
நெஞ்சினிலே நன்கு நினைத்துமே — எஞ்ஞான்றும்
எங்கள் சுபாகப வேளையினில் ஒக்கலிப்பீர்
இங்கிதமாய் வந்தெங்க ளோடு.

பெருமக்கள், மருமக்கள் புலம்பல்

மக்களைப்போல் எங்களையும் மாநிலத்தி லேயெண்ணி
எக்காலும் எங்களை ஆதரிப்போய்! — மக்களிடை
வேற்றுமைக்குள் ஒற்றுமை காணுநின்றன் பண்பாடு
போற்றரிது! போற்றரிது!! காண்.

சுற்றத்தாரும் மற்றும் ஊர்மக்களும்

சுற்றம் தழுவல் சுகதுக்கம் பங்கிடுதல்
பற்றற்ற போதுமினம் பாராட்டல் — மற்றுமில்லார்
அல்லல் களைதல் அனைவர்க்கும் ஆவசெய்தல்
நல்லநட ராசனது சால்பு,

சட்டநூலறிஞர்

திரு. வ. இராசநாயகம் அவர்கள் பாடியன
என்சீர் ஆசிரிய விருத்தம்

நல்லோர்கள் நடுவயதில் மறையும் வேளை
நானிலம் முழுவதுமே கவலும் என்று
கல்லாரும் சுற்றோரும் கழறு வார்கள்;
காசினியில் இதனுண்மை இன்றே ஓர்ந்தேன்;
நல்லோருள் நல்லவனாய்த் திகழ்நம் தொண்டன்
நடராசன் நமைவிட்டுப் பிரிந்தே கின்றான்
பொல்லாத இயமனையிப் புவியோர் எல்லாம்
பொடிப்பொடியாய்ப் போகவெனச் சபிக்க விட்டே!

தேற்றம்

நேரிசை வெண்பா

நெருநல் உளனொருவன் இன்றில்லை என்னும்
பெருமையுடைத் திவ்வுலகென் பாவின் — பொருளுணர்ந்து
தேறிமனம் செல்சீமான் ஆன்மசாந்தி எய்தவெனக்
கூறுவாம் ஆன்மார்த்த வாழ்த்து.

ஜீவஹம்சா மீண்டும் பரமஹம்சா தன்னைப்போய்
மேவுதலே முத்தியென்னும் வேதாந்தம் — தேவாம்சம்
வாய்ந்த நடராஜன் மாதேவன் பாதமுறல்
ஆய்ந்தறிவோர் எய்தார் துயர்.

அநித்தியத்தை விட்டு நித்தியத்தை நாடுமின்!

வாதுற்ற திண்புய அண்ணா மலையர் மலர்ப்பதத்தைப்
போதுற்றெப் போதும் புகலுநெஞ் சே! இந்தப் பூதலத்தில்
தீதுற்ற செல்வமென்? தேடிப் புதைத்த திரவியமென்?
காதற்ற ஊசியும் வாராது காணும் கடைவழிக்கே!

முடிசார்ந்த மன்னரும் மற்றுமுள் னோரும் முடிவிலொரு
பிடிசாம்ப் ராய்வெந்து மண்ணுதல் கண்டுமிப் பாரினிலே
படிசார்ந்த வாழ்வை நினைப்பதல் லாற்பொன்னி னம்பலவன்
அடிசார்ந்து நாமுய்ய வேண்டுமென் றேயறி வாரில்லையே.

— பட்டினத்தடிகள்

வ. க. நடராசா அவர்களுக்கு எமது அஞ்சலி

மறைந்தும் மறவாமல் கடந்த 12 ஆண்டுகள் எங்கள் மத்தியிலும், கூட்டுத்தாபன ஊழியர் மத்தியிலும் இணை பிரியாத ஊழியனாக, அன்பனாக, நண்பனாக வாழ்ந்த திரு. வ. க. நடராசா அவர்கள் எதிர்பாராத விதமாக மேமாதம் 30ஆம் நாள் ஞாயிறு தினத்தில் மார்படைப்பால் எங்களை விட்டுப் பிரிந்த செய்தியைத் தொலைபேசியில் கேட்டு மிகவும் அதிர்ச்சி அடைந்தோம்.

1969ஆம் ஆண்டின் பிற்பகுதியில் அரசாங்க சேவை இலாகாவில் இருந்து விலகி எமது அரசாங்க மரக் கூட்டுத் தாபனத்தில் பிரதம எழுது வினைஞராகப் பதவி ஏற்றார். இவர் தனது திறமையினால் கடமைகளை நிரைப்படுத்திக் கடமை உணர்ச்சியுடனும், கண்ணியமாகவும், கட்டுப்பாடாகவும் செயல்புரிந்தார். இவருடைய நேர்மையான குணத்தினாலும் திறமையுடைய செயல்வீரனாக இருந்தபடியாலும் கூட்டுத் தாபன இயக்குனர்கள் சபை கடன்வசூலிக்கும் உத்தியோககத்தர் என்ற பதவியை இவரிடம் ஒப்படைத்தார்கள். இப்பதவியைச் சரிவரச் செய்து தனது திறமையைக் காட்டிய காரணத்தால் சில ஆண்டுகளின் பின் உதவி உள்ளகக் கணக் காய்வாளராகப் பதவி உயர்வு பெற்று, உயர் உத்தியோககத்தர் வரிசையில் வைக்கப்பட்டார்.

மறைந்த நடராசா அவர்களை அவருடைய சகநண்பர்கள் “நடா” என்று அழைத்துக் கொள்வார்கள். அவர் எப்பொழுதும், எந்நேரத்திலும், எவருக்கும் உதவி செய்யத் தயாராக இருப்பார். இது இவருடைய நல்லெண்ணத்தை எடுத்துக் காட்டுகிறது. இவர் எல்லாச் சிற்றாழியர்களுடனும் தன் சக ஊழியர்களுடனும் அன்பாகவும் பண்பாகவும் பேசுவார். இது ஒவ்வொரு ஊழியர் நினைவிலும் அவர்கள் முன் நிற்பதுபோல் காட்சியளிக்கிறது. எமது கூட்டுத்தாபனத்தில் அவரை அறியாத ஊழியர்களோ அவரின் உதவி பெறாத சிற்றாழியர்களோ இல்லை என்றே கூறவேண்டும். எவராயினும் எவ்வெப்

போது எவ்வகையான உதவியைக் கேட்டாலும் அவ்வப் போது தன்னை முடியுமானவரை செய்து கொடுப்பார், இப்படிப்பட்ட ஒரு நல்ல நண்பனை இழந்து விட்டோம் என்று நினைக்கும்போது மிகவும் கவலையாக இருக்கிறது.

அவரின் பிரிவை நினைத்து ஆரூத்துயரத்தில் வாடும் அவரது பாரியாருக்கும் பிள்ளைகளுக்கும் அனுதாபத்தைத் தெரிவிப்பதுடன் அவருடைய ஆத்மா சாந்தி அடைய இறைவனைப் பிரார்த்திக்கிறேன்.

சு. குமாரசிங்கம்

746, காலி வீதி

வினியோக முகாமையாளர்.

கொழும்பு - 4

அரசாங்க, மரக்கூட்டுத்தாபனம்

நண்பர், அன்பர்

V. K. நடராசா அவர்களுடன் பல ஆண்டுகள்

பல ஆண்டுகள் ஆசிரியராகப் பணிபுரிந்து 1952இல் அரசகருமமொழிப் பகுதியில் ஆராய்ச்சி உதவியாளராகப் பணிபுரியக் கொழும்பு மாநகரஞ் சென்றேன்.

1952 இல் உருவாக்கப்பட்ட அரசகரும மொழிப் பகுதியில் நண்பர் திரு. V. K. நடராஜா அவர்களும் எழுதுவினைஞராகக் கடமையாற்ற முதன்முதலாகச் சேர்ந்தனர்.

இருவரும் நண்பரானோம். ஒருவரையொருவர் நன்கு புரிந்துகொண்டு நட்பும் அன்பும் மலரப் பணிபுரிந்தோம். அன்பர் திரு. V. K. நடராஜா அவர்கள் பழகப் பண்பு வாய்ந்தவர்; சமயப் பற்றுப் பொருந்தியவர்; விரதங்கள் பல அனுட்டிப்பவர்; நற்குண நற்செய்கையுடையவர்; மனதிற் கபடமோ வஞ்சகமோ இல்லாதவர்; எல்லா விடயங்களையும் நேரிற் கதைத்து நேர்மையுடன் தீர்த்துவைக்கும் சிறப்பாற்றல் மிக்கவர்.

பழக வல்லவர் ; பாடியாடவும் வல்லவர் ; தேடி நன்மை செய்யும் பழக்கமுடையவர் ; மேலதிகாரிகளின் நன்மதிப்பையும் பெற்றவர்.

சிரித்த முகத்தினர் ; சீரிய பழக்கம் மிக்கவர். நாகரிகமாகப் பழகும் குணம் அவரிடத்தில் விஞ்சி நிற்கும்.

அரசகருமமொழிப் பகுதியிற் கடமையாற்றும்போதே திருமணமுஞ் செய்தனர். திருமணத்திற் கலந்துகொள்ளும் வாய்ப்பும் எனக்குக் கிடைத்தது. இல்லறவாழ்க்கையை நடாத்திப் பிள்ளைகளைப் பெற்று இன்புறும் வேளைகளிலும் நாங்கள் கலந்துகொண்டோம்.

உத்தியோக உயர்வு நோக்கி இலங்கை மரக்கூட்டுத் தாபனத்திற் கடமை புரிவதற்குச் சென்றனர் எனினும் எங்கள் நட்புரிமை அன்புரிமை மேலும் மேலும் வளரலாயிற்று. இடைசுகம் நாங்கள் சந்தித்து அளவளாவி உல்லாசமாகக் காலங் கழித்தும் வந்துள்ளோம்.

எங்கள் நட்புரிமைக்குப் பங்கம் ஏற்பட்டதே கிடையாது. நான் இளைப்பாறிய பின்னரும் மட்டக்களப்பிற்கு வரும்போதெல்லாம் என்னைச் சந்திக்க வீடு தேடி வருவார். மூன்று மாதங்களுக்கு முன்னர்கூட என் இல்லத்திற்கு வந்தார். எங்கள் பழைய நினைவுகளையெல்லாம் பேசிப் பேசி இன்புற்றோம்.

நடந்தேறிய இந்து மகாநாட்டிற்கு நான் கொழும்பு சென்றபோது அலைந்து திரிந்து தேடிப்பிடித்து தமது இல்லத்தில் மதிய உணவு தந்து மகிழ்ச்சியடைந்தார்.

பழமை வாய்ந்த பண்புள்ள நண்பரை நாங்கள் தோறும் மகிழ்ந்து உரையாடிய அன்பரை நாம் இழந்து வருந்துகின்றோம்.

வருந்தி என் செய்வது! நண்பரின் ஆன்மா சாந்தியடையப் பிரார்த்திப்போமாக.

வித்துவான் F. X. C. நடராசா
ஓய்வுபெற்ற அரசகருமமொழித்
திணைக்கள உத்தியோகத்தர்

எமது நினைவில் நீங்காத ஒருவர்

கடமை, கண்ணியம், கட்டுப்பாடு ஆகிய நற்பண்புகளின் தோற்றமே உயர்திரு. வி. கே. நடராஜா அவர்கள். அரசகருமமொழித் திணைக்களத்தில் பன்னிரண்டு ஆண்டுகளுக்கும் மேலாகக் கடமையாற்றி எல்லோரது உள்ளத்திலும் நீங்காத இடத்தைப் பெற்றுக்கொண்ட பெருமை உடையவர் திரு. நடராஜா அவர்களே.

வாலிபராக, அழகும், இளமையும் நீங்காத புன்னகையும் யாவருக்கும் உதவி செய்யும் மனோபாவமும் உடைய திரு. நடராஜா அவர்களது சேவை மூலவேராக அமைந்து அரசகரும மொழித் திணைக்களத்தை இயங்கவைத்தது.

அரசகரும மொழித் திணைக்களம் தம்மொழி ஆணைக் குழுவினிருந்து தனியாகப் பிரிந்து றீட் மாவத்தையில் இயங்கத் தொடங்கியபோது நிதிப் பிரிவுப் பொறுப்புத்தியோகத் தராகப் பதவி ஏற்ற திரு. நடராஜா அவர்கள் திரு. நந்தா விஜயசேகரா, திரு. பீட்டர் பி. அபயசேகரா ஆகிய இரு ஆணையாளர்களுக்குக் கீழும் தமது கடமையைச் சரிவரச் செய்து பாராட்டுக்களைப் பெற்றுள்ளார். 'உயிரோ டூடாடிய நட்புச் சிறிது பொருளோ டூடாடக் கெடும்' என்பது வள்ளுவர் வாக்கு. திரு. நடராசா அவர்களது சேவை வள்ளுவர் வாக்கினை மறுதலிக்கும் வகையில் அமைந்துவிட்டது எனலாம்.

ஆணையாளர் முதல் சிற்றூழியர்வரை யாருமே மனம் நோகாத வண்ணம் அனைவரது உள்ளத்திலும் நீங்காத நினைவை நிலைநாட்டி என்றும் இன்முகத்துடன் பழகிய ஒரு வராக திரு. நடராஜா அவர்கள் விளங்கினார்.

திரு. நடராஜா அவர்கள் கணிதக்கலை கற்று திணைக்களக் கணக்காளர் சோதனையிலும் திறமையாகச் சித்திபெற்று எமது திணைக்களத்திலிருந்து மாற்றம்பெற்று அரச மரக் கூட்டுத்தாபனத்தில் உயர்ந்த சம்பளத்துடன் கணக்காய்வாளராக உயர்பதவி பெற்றார். பதவி உயர்ந்து, பணம் பெருகி வாழ்க்கைத்தரம் உயர்வானபோதும், திரு. நடராஜா அவர்கள் பழமைபோல் எல்லோருடனும் கலகலப்பாகப் பேசிப் பழகும் இயல்புடையவராகவே இருந்தார்.

புதல்விகள் இருவரும் கல்வித்தகைமைகளிற் சிறப்புற்று விளங்குவதனால் மிகுந்த மகிழ்ச்சியுடையவரானார்.

செல்வி ஜெயந்தி அவர்களது திருமணச்சிறப்புக் கண்டு களிக்க எண்ணியிருந்தபோது எமக்கெல்லாம் எதிர்பாராத பேரிடியாக, திரு. நடராஜா அவர்கள் காலனது முரட்டுப் பிடியிற் சிக்கிக் காத்திராப் பிரகாரமாக அகால தேகவியோக மானார். இச்செய்தி கேட்டோர் அனைவரும் துடிதுடித்தனர். எண்ணும் போதெல்லாம் ஏக்கமே குடிகொள்ளும் வகையில் இளம் வயதிலேயே இவ்வுலக வாழ்வை நீத்துப் பேரா வியற்கை எய்தினார் திரு. வி. கே. நடராஜா அவர்கள்.

திருமதி செல்வநாயகி நடராஜா அவர்களுக்கும், அருந்தவப் புதல்வியர், அருமந்த புத்திரன், உற்றார், உறவினருக்கும் ஈடுசெய்ய முடியாத பேரிழப்பு என்பதை யாரும் மறுக்கவோ மறைக்கவோ இயலாது.

நண்பர்களாசுப் பழகிய எம்மாலேயே திரு. நடராஜா அவர்களது மறைவு தாங்கொணாத் துயர் தருவதாயமைந்து விட்டது எனின், ஒன்றாய் உடனாய் என்றும் பழகிய மனைவி, மக்களது துயர் எல்லாம்வல்ல இறைவனது திருவருளாலே தாங்கக் கூடியதாயமையவேண்டும் எனப் பிரார்த்திப்பதே எம்மாற் செய்யக்கூடியதாகும்.

திரு. நடராஜா அவர்களுடன் ஒருமுறை பழகியவரும் அவரை மறக்கமாட்டாதவராகி விடுவார் என்பது அனுபவ வாக்கு. ஆனால் உலகத்தில் ஒரு நியதி உண்டு. நெருநல் உள்ள ஒருவன் இன்று இல்லை என்பதுதான் அது.

எவருக்கும் எக்காலத்தும் மனதாலும் தீங்கு நினையாத இயல்புடைய திரு. நடராஜா அவர்களது ஆத்மா இறையடி நிழலில் என்றும் பேரானந்தப் பெருவாழ்வில் திளைத்திருக்க வேண்டும் என்று அனைவரும் பிரார்த்திப்பதன் மூலம் அன்பு மனைவியும் அருமை மக்களும் மன ஆறுதல் பெறுவார்களாக.

கு. குருசுவாமி

அரசகருமமொழித் திணைக்களம்,
கொழும்பு

வள்ளுவன் வகுத்த வாழ்க்கை நெறியில் வாழ்ந்தவர் வ. க.

எல்லோருக்கும் நல்லவர், எல்லோருக்கும் இனியவர், இன்னாச் சொல்லை அறியாதவர், தம்மால் இயன்ற உதவிகளை எவருக்கும் எவ்வித மறுப்புமின்றி மகிழ்ச்சியோடு செய்து வந்தவர். நற்பணிகள் எங்கு நடந்தாலும் அதில் தாமாகவே வந்து கலந்து தம்மால் இயன்ற பணிகளைப் புரியும் பண்பினர். ஏழை, செல்வந்தர், கற்றோர் - பாவலர், முதியோர், வாலிபர், சிறார், ஆண், பெண் என்று எவ்வித பாகுபாடுமின்றி எல்லோருடனும் அன்பு ஆதரவுடன் பழகி அவர்களுக்கு வேண்டிய உதவிகளைக் காலந்தோறும் புரிந்துவந்த புனிதர், வள்ளுவன் வகுத்த வாழ்க்கை நெறியில் வையத்து வாழ்வாங்கு வாழ்ந்து வானுறையும் தெய்வமாகி விட்டவர்தான் வயவையூர் பெற்றெடுத்த தவப் புதல்வன் வி. க. நடராசா அவர்கள். உள்ளத்தாற் பொய்யாது ஒழுகி உலகத்தவர் உள்ளத்தில் எல்லாம் நிறைந்து நிற்பவர்.

அயராத உழைப்பும், விவேகமும், அறிவும் ஆற்றலும் மிக்கவர். இவ்வரிய பண்புகளைத் தமது முன்னேற்றத்துக்கு மட்டுமன்றி ஏனையவர்களின் முன்னேற்றத்துக்கும் கிராம சமூக இன முன்னேற்றத்துக்கும் பயன்படுத்தியவர். தீர்க்க முடியாத சிக்கல்கள் நிறைந்த பல பிரச்சினைகளில் தலையிட்டு தமது இன்சொல், சாதுரியம், புனிதமான சிந்தை இவற்றின் உதவிகொண்டு தீர்த்துவைத்த பெருமைக்குரியவர். வயாவிளான் மக்களின் ஒரு பிரதிநிதிபோல் கொழும்பிலிருந்து எம்மவர்களது தேவைகளைத் தமது தேவையென நினைந்து நிறைவேற்றிவந்தவர். தேவைகளை நிறைவு செய்யக் கொழும்பு சென்றோருக்கும் தம்மால் இயன்ற பணிகளைப் புரிந்தவர். எமது கிராம அபிவிருத்திச் சபை ஆரம்பித்த பல்வேறு பணிகளில் நிதியாலும், நல்லாலோசனைகளாலும், செயலாலும் உதவிவந்த உத்தமர். அவரைப்பற்றி என் இதயத்தில் எழும் உணர்வுகளை எழுத்தில் வடிக்கும் ஆற்றல் என்னிடமில்லை.

அருமை மனைவி மக்களையும் பாசம் மிக்க சுற்றத்தாரையும் அன்புநிறை நண்பர்களையும் பரிவுமிக்க ஊராரையும் ஆரூத்துயரில் ஆழ்த்திவிட்டு திடீரென அமரத்துமடைந்து விட்டார் எமது அருமை நண்பர் வ. க. அவர்கள். அவரின் இழப்பு எமக்கு ஈடுசெய்ய முடியாதது. கவலை காலத்தால் அழிக்க முடியாதது. அவர் ஆத்மா சாந்தியடைய இறைவனைப் பிரார்த்திப்போம்.

“ உள்ளத்தாற் பொய்யா தொழுகின் உலகத்தார் உள்ளத்து ளெல்லா முளன் ”

வை. சி. சிவஞானம்

தலைவர்

வயாவிளான், பலாலி தெற்கு

கிராம அபிவிருத்திச்சபை

கிராமோதய சபை (வயாவிளான்)

வயவை ஜோதி மறைந்துவிட்டது

சேவையே சீரிய வாழ்க்கையின் சிகரம் என்ற கோட்பாட்டுக்கு இலக்கணமாகத் திகழ்ந்தவர் அமரர் வ. க. நடராஜா அவர்கள். அவர் ஓர் சிறந்த சமூகசேவையாளர், தமிழ் மொழிப் பற்று மிக்கவர், விடுதலை வேட்கை கொண்டவர், சமய வாழ்வுக்கு முக்கியத்துவம் அளித்தவர், பழம்பெருமை மிக்க வயாவிளான் — மானம்பராய்ப் பிள்ளையாரின் மேல் ஆராத அன்பு வேட்கை கொண்டவர்.

1965ஆம் ஆண்டு தெரிவுசெய்யப்பட்ட வயாவிளான்— மானம்பராய்ப் பிள்ளையார் ஆலய திருப்பணிச் சபையின் இயங்கும் உறுப்பினராகச் செயல் புரிந்தவர். அத்துடன் வெளியூர் நிருவாகசபைத் தலைவராகவும் கடமையாற்றியவர். அவர் தமது கடமையைக் கண்ணென மதித்து, திருப்பணிச்சபையினரால் வழங்கப்பட்ட கடமைகளைத் திறம்பட நிறைவேற்றி வெளியூர்களில் தொழில் புரியும் எமதூர் அன்பர்களுடன் நெருங்கிய தொடர்புகொண்டு மானம்

பரய்ப் பிள்ளையார் ஆலய திருப்பணிகள் சிறப்புற அமைவ தற்கு அயராது உழைத்த பெருமகன். இவ்வாலயம் ஆகம விதிப்படி அமையவேண்டும் — நித்திய நைமித்திய பூசைகள் ஒழுங்குறவும் சிறப்பாகவும் நிகழவேண்டும் என்பதற்காக ஆலய பரிபாலன சபையொன்று உருவாக்கப் படுவதற்கு முன்னின்று உழைத்தவர். இச்சபையே ஆலயத்தின் அசைவுள்ள அசைவற்ற சொத்துக்கள் அனைத்தையும் நிருவகிக்கவேண்டுமென்று ஆரம்பகாலம் தொட்டு தனது இக்கருத்தினைப் பல சர்ந்தர்பங்களில் ஆணித் தரமாக உரைத்து வந்தவர். மானம்பராய்ப் பிள்ளையாரின் இரதோற்சவ சிறப்புக்களை இலங்கை வாளுலி மூலம் அஞ்சல் செய்து — ஒலிபரப்பச் செய்தவர்.

கருத்து வேறுபாடு உள்ளவர்களையும் அணுகி அன்பு, கண்ணியம், மற்றாரையும் மதிக்கும் பண்பு, தர்க்கரீதியாக விடயங்களை ஆராயும் தன்மை, நயம்பட உரைக்கும் நாவன்மை என்பவற்றால் அவர்களை உண்மையை உணரவைக்கும் திறன் வாய்ந்தவர். எமது கிராமத்தாரிடையே ஏற்படுகின்ற பல பிணக்குகளை நேர்மையுடன் சமாதான முறையில் தீர்த்து வைத்த பெருமைக்குரியவர்.

தம்மிடம் உதவி கோரி வருபவர்களை இனிமையுடன் வரவேற்று அன்னவர்க்கு வேண்டிய உதவிகளையெல்லாம் புரிந்தார். இங்குள்ளோரின் கொழும்பில் செய்யப்பட வேண்டிய பல காரியங்களை, அவர்களுக்குச் சிரமமும் பணச் செலவும் ஏற்படாதவாறு தாமே முடித்துக் கொடுத்தார். இங்கிருந்து கொழும்பு செல்வோரையும் அன்புடன் வரவேற்று, அவர்களுடைய கருமங்களை நிறைவேற்றுவதற்காக பலவகைப்பட்ட கஷ்டங்களை ஏற்றும் அவர்கள் கருமங்களைத் திறம்பட முடித்துக் கொடுத்தார். தன்னிடம் உதவி கோரி வருபவர்களின் கருமங்களைத் தன்னால் நிறைவேற்ற முடியுமாயின் உடனே நிறைவேற்றிக் கொடுத்து விடுவார். தம்மால் முடியாத கருமங்களாயின் நண்பர்களின் உதவி பெற்று முடித்துக் கொடுப்பார்.

வயாவிளான் மத்திய மகா வித்தியாலயத்தின் பழைய மாணவர் என்ற முறையில் கொழும்பில் பழைய மாணவர் சங்கக் கிளையை அமைத்து மத்திய மகா வித்தியாலயத்தின் வளர்ச்சிக்காகப் பாடுபட்டவர். எமதுர் ஆரம்ப பாடசாலை யாகிய ஸ்ரீ வேலுப்பிள்ளை வித்தியாசாலையைச் சீரமைத்து அதன் கல்வித்தரத்தை உயர்த்த வேண்டுமென்பதில் பேரவாக் கொண்டிருந்தார்.

எதிர்பாராத வகையில் அமரத்துவம் அடைந்து எல்லா இதயங்களையும் கலங்க வைத்த அவரின் இழப்பு அவரது குடும்பத்துக்கு மட்டுமல்ல, உறவினருக்கு மட்டுமல்ல, எமதுருக்கே பேரிழப்பாகும். எமது மானம்பராய்ப் பிள்ளையார் ஆலய பரிபாலன சபைக்கு ஈடுசெய்ய முடியாத பேரிழப்பாகும். வயவையின் ஜோதி அமரர் வ. க. நடராஜா அவர்களின் ஆத்மா மானம்பாராய்ப் பிள்ளையாரின் திருவடிக் கமலங்களைச் சென்றடைந்து சாந்தி பெற — பிள்ளையாரின் திருவருளை வேண்டி நிற்போமாக.

ந. நாகராசா,
தலைவர்,

சி. சுப்பிரமணியர்,
செயலாளர்.

க. சிவபாதம்
பொருளாளர்.

வயாவிளான் — மானம்பராய்ப்
பிள்ளையார் ஆலய பரிபாலனசபை, வயாவிளான்.

பழைய மாணவர் சங்கக் கொழும்புக்கிளை

இரங்கலுரை

மானிடப் பிறப்போ மிக மிக அரிது. இப்பிறப்பில் நம்மவர் பலர் எப்படியோ வாழ்ந்து மடிகிறார்கள். மற்றையோரை ஏற்றிப் பிழைத்தும் வாழ்கின்றார் சிலர். ஏய்த்துப் பிழைத்து வாழ்பவர் மறுசிலர். ஆனால் எமது நண்பன் வி. கே. நடராசா அவர்களோ “எப்படியும் வாழலாம்” என்ற நிலையை வெறுத்து “எமது வாழ்க்கை இப்படித்தான் அமைய வேண்டும்” என்ற ஒரு இலட்சியத்தோடு வாழ்ந்தார். அவரது வாழ்க்கை புனிதமானது — போற்றத்தக்கது.

காலஞ்சென்ற திரு. நடராசா அவர்களின் இல்லத்திலே எமது பழைய மாணவர் சங்கத்தின் அங்குரார்ப்பணக் கூட்டம் நடைபெற்ற பொழுது அன்றாடம் எமக்குரைத்த நல்வாக்கு — நல்லாசி — நனவாகுமுன்னரே அவர் எம்மைவிட்டு மறைந்து விட்டார். என்னே காலனின் கூத்து. வயாவிளான் அரசினர் மத்திய கல்லூரியில் சிறப்புமிகு — செழிப்புமிகு — மாணவனாக விளங்கிய திரு. நடராசா அவர்கள் எமக்கெல்லாம் ஓர் நல்லாதர்சம்.

அன்று ஒலைக்குடிசையாக — ஒங்கிவிசும் சோளக்க காற்றுக்கு ஈடுகொடுக்க முடியாத நிலையில் இருந்த எம் கல்லூரி இன்று கவினுறு கட்டடங்களோடு — கண்கொள்ளாக்காட்சியுடன் விளங்குவதற்குப் பங்காளிகளாக இருந்தவர்களுள் திரு. நடராசாவும் ஒருவர்.

எமது பாடசாலையின் பரிசளிப்பு விழாவுக்குத் தமது கடனையும் செலுத்த வேண்டுமென்று சென்ற வேளையில் தான் அவர் முதலில் இருதய தாக்கத்திற் குள்ளானார். பழைய மாணவர்களாகிய நாம் இதை மறக்கமுடியுமா? எமக்கெல்லாம் நல்லாசானாக — நல் வழிகாட்டியாக இருந்து காலன் கைப்பட்ட எங்கள் ஆருயிர் நண்பனுக்கு — ஒரு சிறந்த பண்பாளனுக்கு — எமது கண்ணீரோடு கலந்த அஞ்சலிகள் பல.

இ. கதிரவேலு

செயலாளர்

(வயாவிளான், அரசினர் மத்திய கல்லூரிப் பழைய மாணவர் சங்கத்தின் சார்பில்)

வயாவிளான் — பலாலி தெற்கு தருமப் பணியின் இரங்கலுரை

ஆயிரம் ஆயிரம் மைக்களுக்கு அப்பால் இருந்து அரும்பாடுபட்டுத் தேடிய செல்வத்தை, தம் ஊர் ஏழை—எளிய மக்கள் நல்வாழ்வு வாழவேண்டுமெனத் தம் இனப் பற்று வைத்து தருமப்பணி உருவில் தம் பிறப்பிடமான வயாவிளானில் செலவிட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள் திருவாளர்கள் தம்பையா கந்தையா, தம்பையா செல்லப்பா என்னும் இரு பெரியார்கள்.

பணம் இருந்தால் மட்டும் போதுமா? இப்பணத்தை நல்வழியில் செலவிட எமக்கு அறிவுரை பகன்றோரில், அண்மையில் இறைவனடி எய்திய திரு. க. நடராசா அவர்களும் ஒருவராவர்.

தாம் பிறந்த ஊரான வயவை நகருக்கு, ஏழை—எளியவர்—பணக்காரர்,— உயர்ந்தவர்—தாழ்ந்தவர் என்ற பேதங்களைப் பாராட்டாது, அநேக குடும்பங்களின் நலனுக்காக பல சேவைகள் செய்த இந்த நல்லவர், வல்லவராக வாழ்ந்த போதும், தம் இறுதிக் காலத்திலும்கூட, மக்கள் பணியே தம் பணியாக ஏற்று, எம்மக்களுக்கெல்லாம் ஆற்றிய சேவைகள் அளப்பரியன.

பரந்த நோக்கோடு, இயங்கிவரும் எமது தருமப்பணிச் சபையின் நற்றூண்களாக விளங்கியவர்களுள், அமரர் திரு. க. நடராசாவும் ஒருவர் எனக் கூறக் கடமைப்பட்டுள்ளோம்.

தருமப் பணிச் சபையுடன் மாத்திரம் அன்றாது பணி நின்று விடவில்லை. வயவையில் எத்தனையோ சங்கங்களில் முக்கிய உறுப்பினராக இருந்து கல்வி, சமூக, சமய சேவைகள் பல ஆற்றியவர்.

பிறப்பவர் என்றோ ஒருநாள் இறப்பது நியதி. ஆனால் இறந்தும் இறவாதவர்போல இன்னும் எம்கண்முன் நிலைத்து நிற்கும் திரு. க. நடராசா அவர்களது எதிர்பாராத மறைவை ஒட்டி எமது அஞ்சலியை எழுத்துருவில் தெரிவிக்கும் நாம், அவர் எமக்குக் காட்டிய நற்பணியைத் தொடர்ந்தும் நாடி அன்றாது இலட்சியப் பாதையைப் பூர்த்தி செய்வோமாக.

வைத்திய கலாநிதி— இ. கனகலிங்கம்
செயலாளர்

ஸ்ரீசின்னத்தம்பி தம்பையா தருமப்பணிச் சபை

தீரு. V. K. நடராசா அவர்களுக்கு நண்பன் செலுத்தும் அஞ்சலி

தீரு. V. K. நடராசா அவர்கள் வயாவிளாணைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். வயாவிளாணையில் தன் பாலியக் கல்வியைக் கற்ற நண்பன் தன் உயர் கல்வியைத் தொடர்வதற்காக சன்னாகம் ஸ்கந்தவரோதயக் கல்லூரியிற் சேர்ந்தார். நானும் அவரும் ஒரு வகுப்பு மாணவராயிருந்த காலத்திற்குள் அவரது உயர்ந்த மனிதத் தன்மையை, இல்லை தெய்வத்தன்மையை உணர்ந்து கொண்டேன். அனைத்து மாணவரிடத்தும் நண்புடன் இயைந்து நடந்துவந்த இவர் எனது உயிரணை நண்பரானார். இருவரும் இணைபிரியா நண்பரானோம். என்னையும் சகல வழிகளிலும் உயர்த்தியவர் இவர் என்று கூறின் அது மிகையாகாது. பள்ளிவாழ்க்கையில், பல்வகை வினையாட்டுக் குழுவுக்குத் தலைமை தாங்கி மாணவதலைவராகவும் கடமையாற்றிக் கல்லூரியின் உயர்ச்சிக்காக அயராது உழைத்த இப்பெருமகன் அதிபர், ஆசிரியர், மாணவர் யாவர் உள்ளத்திலும் நிலை பெற்றுள்ளார். எச்சமயத்திலும் இன்சொல் வழங்கும் இவர் மாணவர்க்கும் யாவருக்கும் சிறந்த எடுத்துக்காட்டாயிருந்தமை என்னுள்ளத்தை விட்டு நீங்காது.

அரசகருமமொழித் திணைக்கள உத்தியோகத்தராயிருந்த இவர் சுயமுயற்சியினால் கணக்காய்வாளரானார். அதன்பின் நான் கடமையாற்றும் மரக்கூட்டுத்தாபனத்தில் உதவி உள்ளகக் கணக்காய்வாளராகக் கடமையேற்றார். அதன்பின், எம்மிடை வேர்கொண்ட நட்பு பெரு விருட்சமாயிற்று. என்னை எனது வீட்டில் வந்து சந்தித்து அளவளாவுமளவுக்கு எம் நட்பு மேலோங்கியது.

தன் கடமையிற் கண்ணையிருந்த இவர் எவருக்காவது தீமை செய்தது கிடையாது. பதிலாக, உத்தியோகத்தர் உயர்வுக்கும் கூட்டுத்தாபன வளர்ச்சிக்கும் ஊக்கமாயுழைத்த

இவர் மனித சமுதாயம் செம்மையுறச் சேவைசெய்வதிற் பேரின்பம் கண்ட செம்மலாவர். இதன் பயனை இவரது இறுதிச் சடங்கில் யாவரும் கண்டு பெருமிதங் கொண்டனர்.

கொழும்பிலிருந்தே கூட்டுத்தாபனத்தைச் சேர்ந்த ஆண் களும் பெண்களுமாக நூற்றுக்கணக்கானோர் கலந்து கொண்டு அவர்தம் பிரிவு குறித்துப் பேரிரக்கங் கொண்டு கதறினர்.

நான் ஒரு நேர்மையான, கடமையிற் தவறாத, ஆனால், எவர்க்கும் தீமை விளைவிக்காத ஒரு நண்பனை இழந்தேன். உயிரணய நட்புக்கு எடுத்துக்காட்டாக இருந்த எனது ஆத்ம நண்பனை இழந்து ஆரூத் துயரடைகிறேன். அவரை இனி எப்போது காண்பேனோ என்று ஏங்குகிறது என் நெஞ்சம்; ஆரூத் துயருள் அமிழ்கின்றது என் ஆன்மா.

என்ன செய்வது? உலக இயற்கை இது. எவரும் ஒருகாற் பிரிவர். இந்த உண்மையை உணர்ந்து எனது உழுவல் நண்பன் ஆத்மா இறைவனடியை நிச்சயம் அடைந்து இன்பங் காணுமென உறுதியாக நம்புகிறேன். ஒருகால் அவருடன் சேர்ந்து இன்பங்காண்பேன் என்ற உறுதி எனக்குண்டு.

உவப்பத் தலைக்கூடி உள்ளப் பிரிந்த என் உழுவல் நண்பன் ஆத்மா சாந்தியடைவதாக.

இ. இளையதம்பி

களஞ்சியப் பொறுப்பதிகாரி
அரசாங்க மரக் கூட்டுத்தாபனம்,
காங்கேசன்துறை.

பெருங்குணம் படைத்த பெருமகன்

நடராஜா ஐயாவே! பெரும்குணங்கள் படைத்த பெருமகனே! சான்றூண்மைக்கு வள்ளுவன் விதிவகுத்தான் என்றால் அதை நடைமுறையிற் காட்டி வாழ்ந்த ஐயனே! நண்பருக்கு நண்பனே! உற்றருக்கு உற்றவனே! மனைவிமக்களுக்கு மாண்பு மிகுந்தவனே! சிற்றூழியர் என்றாலென்ன, சக ஊழியர் என்றாலென்ன எல்லோரும் இந்நாட்டு மன்னர் என்ற கருத்து அறுகம்புல் வேர்போல் மனதில் ஆழப் பதிந்திருந்தது மட்டுமல்ல, அதை அப்பட்டமாகவும் ஆணித்தரமாகவும் அம்பலப்படுத்தத் தவறியதில்லையே! அறிஞர் அண்ணாவின் வழிவந்த கடமை, கண்ணியம், கட்டுப்பாடு என்ற வார்த்தைகள் என்றும் தங்கள் நாவில் நர்த்தனம் புரிந்தன. அவை தான் தங்கள் வாழ்க்கையின் இலட்சியமாகவுமிருந்தது என்பது உள்ளங்கை நெல்லிக்கனி. தமிழ்தான் தங்கள் உயிர். ஆனால் பிறரையும் மதிக்கத் தவறியது கிடையாது.

“அன்புடையர் அன்புமுரியர் பிறர்க்கு” என்னும் இலக்கணத்தில் நின்றுப் பிறழாது வாழ்ந்த உத்தமனே! எவர் தங்களிடம் எந்த உதவிக்கு நாடினாலும் அவ்வுதவியைச் செய்துவிட்டு அவருக்கு அதை அறிவிக்கும்படி ஆறுதல் அடையவில்லைத் தங்கள் மனம். “அகத்தி னாழகு முகத்தில் தெரியும்.” இது ஓளவையின் வாக்கு. தங்களின் முகத்திலோ என்றும், கொள்ளும் வெடித்தது என்றும் நாங்கள் கண்டது கிடையாது. ஒரு அன்பனை, நண்பனை, ஆசிரியனை, பேருபகாரியை இழந்து கதறுகின்றோம்.

காலன் தங்களைக் கவர்ந்துவிட்டான். அது அவன் கடமை. தங்கள் கடமையும் இப்பிறவியில் முடிந்ததுபோலும், “எப்பிறப்பிற் காண்போமினி” என ஏங்கும் மனைவி மக்கள் சுற்றம் முதலியோருக்கு நாங்கள் ஆறுதல் கூறுகின்றோம். ஆனால் எங்களுக்கு ஆறுதல் கூற ஒருவருமில்லையே.

தங்கள் ஆத்மா சாந்தியடையப் பிரார்த்திப்பது ஒன்றே எங்களுக்கு ஆறுதலளிப்பதாகும்.

அரச மரக் கூட்டுத்தாபன
யாழ்ப்பாண ஊழியர்கள்.

குலவிளக்கு அணைந்தது!

“அரிதரிது மானிடராத லரிது”. அதுவும். சீரும்சிறப்பும் உள்ளவராய், தண்ணளியுள்ளவராய், எவரது இன்பதுன்பங்களிலும் பெரும்பங்கு கொள்பவராய், சிறியோர் பெரியோர் என்ற பேதம் பாராட்டாது எவர்க்கும் தன்னுலியன்ற உதவி புரிபவராய், எல்லோராலும் விதந்து போற்றப்படுபவராய்ப் பிறத்த லரிது. காலஞ்சென்ற திரு வ. க. நடராசா அவர்களில் மேற்போந்த குணங்கள் யாவும் சிறந்து பரிணமித்துக் கொண்டே யிருந்தன. இப்படிப்பட்ட எவர்க்கும் இனியனான சிறந்த பரோபகாரி எதிர்பாராது இறந்த செய்தி கேட்டு நாமெல்லாம் இடியேறுண்ட நாகம்போலானோம். இவர் இறந்தார் என்பதை எங்களால் நம்பவே முடியாதிருந்தது.

இப்பெருந்தகை தம்மினத்தவர்க்கன்றி ஏனையோருக்கும் ஒரு பெரும் பாலமாகவே விளங்கினார். கொழும்பு மாநகரில் எம்மேலூர்க் கெல்லாம் தேவையான பிரதான காரியங்களை, நாங்களே அங்கு போய்ச் சிரமப்படாது தானாகவே அக் காரியங்களைத் தன் பல சோலிகளுக்கிடையேயும் செய்து முடித்துக் கொடுத்த நற்குணமுள்ளவர், எவருக்கும் எந்த உதவிக்கும் இயாலாது என்று மறுப்புச் சொல்வது கிடையாது.

அங்கு செய்ய வேண்டிய கருமங்களுக்கு “நடா” இருக்கிறார். யாவும் சுலபமாய் முடிப்பிக்கலாம் என்ற திட்டத்துடனேயே யாவரும் வாழ்ந்தோம். தற்போது அந்த இடத்தை நிரப்ப யாருமில்லை.

இவர் தனது பிள்ளைகளுள் ஒருவரின் திருமணச்சிறப்பை யாவது காணாது சென்றது எங்கட்கெல்லாம் பெரும் வேதனை தருவதாகும். அவர் தனது குடும்ப விஷயத்தில் எவ்வளவோ பெரும் முன்னேற்ற எண்ணத்தையெல்லாம் எண்ணியிருந்தார். ஆனால் காலன் குறுக்கிட்டு அழித்துவிட்டான்.

இவர் எமதூரில் நடக்கும் எந்தப் பொதுவிஷயங்களிலும் பங்குபற்றி அதன் வளர்ச்சிக்குப் பெரிதும் தொண்டாற்றி வந்துள்ளார், இவர் பங்குபற்றாத பொதுவிஷயங்கள் இல்லை யென்றே சொல்லலாம்.

இப்பெருந்தகையின் இறப்பினால் மனவேதனையுறும் அவரது மனைவி, மக்கள் அனைவருக்கும் ஆறுதல் கூறி அன்னரின் ஆத்மா சாந்தியடையப் பிரார்த்திப்போமாக.

செ. சின்னத்துரை குடும்பத்தினர்

APPRECIATIONS

Late Mr. V. K. Nadarajah

The late Mr. Vallipuram Kanapathippillai Nadarajah, fondly called as 'NADA', was born of a pious cultured and responsible family at Palaly South, near Vayavilan junction on the 20th day of October, 1931. He was educated at the Vayavilan Govt. Central College and Skandavarodaya College, Chunnakam and entered the Government Clerical Service in 1950. He was for the most part employed in the Official Language Department. He was working as a relief announcer at Radio Ceylon for about ten years. He was working a brief period of one year at the Land Registry, Jaffna, before he joined the State Timber Corporation in 1970 wherein he was working as an Internal Auditor with great acceptance, when he breathed his last.

He married a smart and well - accomplished girl formerly employed in the Official Language Department and now in the Ministry of Plantation Industries, and brought forth two daughters and one son, whom he intended for medicine and engineering realising their intelligence and application. He was a devoted husband and a loving father of an exemplary nature. Hence his sudden and premature death at the age of fiftyone was a severe and terrible blow to his family, with whom all his relations, friends and acquaintance do deeply condole, cursing Yama, the God of Death, for his cruel, heartless and brutal act. He was of immense help and yeomen service to all his fellow-men, particularly to the poor and the helpless, holding "Service above self" as his motto

in life. His pleasant smile, sweet speech, charming manners, congenial temperament and obliging nature endeared him to all those persons, who came in contact with him. To use a Latin Phrase, he was a 'persona grata' in the real sense of the term or expression. This factual truth accounted for his wide circle of Tamil, Sinhalese and Muslim friends, many of whom came all the way from Colombo and other out stations to attend his funeral and to pay their last respects to him.

He was an ardent social and religious worker, evinced much interest in the construction of the Vayavilan Palaly R. D. S. Hall, in the development of the Vayavilan Government Central College, in the Vayavilan - Palaly Saiva Paripalana Sabhai, in Harijan Temple Entry and in the proper management of the Vayavilan Pillayar Temple on modern and democratic lines.

Therefore, let us hold aloft and steadfastly follow his noble ideas of service and pray to his Almighty Lord Nadarajah both for his spiritual salvation and the general welfare of his wife and children, who do need and deserve the divine protection and care prayed for.

V. Rasanayaham

Attorney-at-law, Justice of Peace and President
of the Vayavilan - Palaly Saiva Paripalana Sabhai,
the Vayavilan - Palaly Social Service League.

Late Mr. V. K. Nadarajah,

Assistant Internal Auditor,

State Timber Corporation

Late Mr. V. K. Nadarajah whom we affectionately called "Nada" passed away from our midst, so early in life, on Sunday the 30th May 1982. It was really a shocking news for his colleagues and friends to have heard of his sudden demise.

Late Mr. V. K. Nadarajah joined the State Timber Corporation from the Public Service in the latter part of the year 1970 and was associated with the activities of the Corporation from its formative years. He first functioned as Head Accounts Clerk for some years and gave his very best for the efficient and successful functioning of the Finance Division during the early stages. In later years, the Corporation having recognised his capabilities and efficiency made him the "Debt Collection Officer". He was responsible for collecting a considerable amount of long outstanding debts due to the Corporation from Government Departments, State Corporations and Boards. In recognition of the excellent work performed by him in this field, the Management appointed him to the "Executive Grade" of the Corporation to function as an "Assistant Internal Auditor"; the duties of which he carried out with efficiency, diligence and fidelity, until his untimely death.

Late Mr. Nadarajah was a person of sterling qualities. He was always prepared to go out of his way to help a person to get his matters attended to.

as expeditiously as possible. In fact, he was straight in his dealings and never found wanting.

His sudden demise at this juncture is a real loss to the Corporation for having lost an experienced and efficient officer on one hand and was also a sad occasion to his friends too, who had been associating with him so closely for more than a decade.

Had Mr. Nadarajah managed to survive for some years with God's graciousness, there was no doubt that he would have had a rise to much higher positions in the "Staff Grades" of this Corporation in the next couple of years.

Our sympathies at this sad moment are conveyed in no lesser terms to the wife, two daughters and son of late Mr. Nadarajah as a measure of consolation.

T. C. Weerakoon

Deputy Finance Manager

State Timber Corporation

No. 746, Galle Road,
Colombo 4,
17-06-1982

His Cheerful Face will be a Memory for many years

I have known Mr. K. Nadarajah since 1970 when he joined the S. T. C. He came to our Division in 1979 and during these last 3 years I came to associate with him very closely. Nada had some exceptional qualities which very few people have today. He was always cheerful and his laughter was always there, may it be in happiness or sorrow. He was one man we brother officers always consulted when confronted with various problems may it be official or private.

With his vast experience in Govt. Service he was able to advise each one who sought his help. Any job was not big for him and he would undertake very cheerfully. At the time he got his second attack on that fateful 30th of May he was in the midst of an intricate and special job he had undertaken a few days earlier. He had quietly left office in great pain to consult a doctor, but imagine he had signed off his departure and sought my permission to leave office early. This is Nada, so dutiful and loyal. His last circuit was to distant Eravur. I met him there engaged in some massive work.

The sudden loss of this dear friend is felt by us all. He was one person who would never miss a funeral, wedding or a farewell party in office. The loss to his wife and three children cannot be assessed. I hope the three children will follow his footsteps and live upto his name. His cheerful face will be in my memory for years to come.

Shirley Perera

Dy. Chief Internal Auditor
State Timber Corporation

A Trust worthy, Devoted and Loyal officer

by

Pundit Dr. N. D. Wijesekera,

*B. A. (Hons.) Lond., B. A. (Tripos) (Cantab.), M. A. (Cantab)
Ph. D. (Calcutta), Sammana Pundit, (U. S. S. Ceylon).*

Retired Commissioner, Official Language Affairs

It is with great sorrow that I learnt of the untimely death of Mr. V. K. Nadarajah. They say "those whom the gods love die young".

Mr. Nadarajah was known to me for a very long time. He worked at the Official Language Department continuously as an Accounts Officer for over fifteen years. Mr. Nadarajah was an excellent Officer, trustworthy, devoted and loyal at all times. Of all the officers who have worked with me I consider him as one of the best.

I was very happy when he married another officer of my department. I made it a point to attend the wedding with my wife and blessed the couple.

Mr. Nadarajah remembered me always and used to send me a X'mas card every year. I have met him occasionally after I left the Department and was happy to know that his family was living happily.

If I had to choose an officer to work with me again I will always choose V. K. Nadarajah first.

Let me take this opportunity to convey to Mrs. V. K. Nadarajah, her children and other members of her family, the deepest sympathies of myself and my wife

An Exemplar of a Model Public Servant

Mr. V. K. Nadarajah was a lovable personality. The kindliness of his nature was reflected in the genial smile which lighted up his face as he started to converse with anyone, be he a friend, acquaintance or mere stranger. In any crisis he could remain calm and composed and quietly do the needful. When I first came to know him he was the Head of the Accounts Branch of the Official Language Department and I admired him greatly not only for the outstanding efficiency with which he discharged his official duties but also for his warmly human qualities which endeared him to all his colleagues. He was indeed an exemplar of a model Public servant.

My Association with V. K. as I affectionately call him, did not cease with his leaving the Official Language Department. We kept in touch with one another. He was indeed a good friend. Over the years I have seen him also as a familied man devoted to his wife and children, quailing before no hardship and faltering before no obstacle to ensure their well-being and happiness.

V. K. has departed to that bourne from which no man returns, but the good life he lived will keep his memory green.

Peter P. Abeyasekara
Retired Commissioner,
Official Language Affairs

There is no Armour Against Fate

Death came to Mr. V. K. Nadarajah all too sudden. For all intents and purposes he appeared quite healthy and full of vitality. When death laid its icy hand on him, he was only fifty one. When a lady acquaintance, of Bernard Shaw died at the ripe old age of four score and two, Bernard Shaw said her span of life was very short for according to him the span of human life should be extended to three hundred years, allowing a century for non-adult scholarship, another for practical administration and a third for Oracular Voteless Senatorship. What a mere little Mr. Nadarajah's life was, when measured by this Shavian Yardstick.

I came to know Mr. Nadarajah four years ago when he called at the school to find out in what way he could help his alma-mater. I was very much impressed by his loyalty and sincerity. He played a very vital role in building up the Colombo Branch of the Alumni Association. He was indeed its life wire but his extreme modesty would not permit him to accept any official rank. Time and again he had visited the school in the company of his wife and viewed the expansion of the school with veneration and respect. In his demise the school has lost one of its most faithful Alumni. His death came as a great shock to me and my members of the staff.

Requiescat in pace.

A. Ramasamy

Principal,

J / Vayavilan M. M. V.

Mr. V. K. Nadarajah

It provokes a touch of profound sadness and I grew rather emotional to give a free reign to my pen to write a few words of consolation on the prematured exit of late Mr. V. K. Nadarajah. Even the most eloquent tribute and comment will fail to the sense of total void that is striking the hearts of many. The two initials V. K. associated with his name have become a household word and they are still in the lips of all as he sits high in the hearts of all. In the desperate hours of need he identified himself indispensable and the advancement of our youths in all walks of life bears testimony for it. He embodied in himself all that was noblest, best and most inspiring. Those of us who had the privilege of his close association will never forget his many acts of kindness, his un-failing charm of manner, his constant cheerful disposition, and above all, his enthusiastic and energetic moral support for every movement of our youths. During his life time he had endeared himself to us all by his never-failing hospitality, consideration, good fellowship and sympathy. His amiable disposition won the admiration of many, even the unyielding types. His dynamic personality exercised a charm over the hearts of all. He always called a spade a spade and his heart was as clean as his hands were. He possessed the courage to expose the follies of the snakes under the grass. He was unassuming, self-sacrificing, persuasive and a trustworthy well-wisher of all, even the weak and meek. He never lost his sense of reality and proportion. He was admirably fair in controversy and clear to sustained argument. The irreparable loss of this great asset is felt not only by his family, but

also by his colleagues, friends and particularly by our villagers. For friendship he was par excellence, for help, he was generous, for guidance, he was "Moses", for advice, he was a tower of strength. Death had placed his icy hands on him for he meets everyone of us everywhere and he has no calendar. *He dies in order to live among us*

M. Thirunavukkarasu,
Lecturer,
Technical College, Jaffna.

BEMOANING !!

Alas dearest, it is unbelievable that you are not amongst us. Your nieces will never be able to call "Sithappa" any more. The call of "Sithappa" which we most waited for, whenever you came, will be missed by our family. Your calling us whenever you entered our premises, Thuraiyar, Baba and Kili is still echoing in our ears. You were the only one in our family who desired that all kith and kin should live in peace and amity and your untimely demise has caused an irreparable loss. It is not only to us but to the entire community to whom you have rendered yeoman services. They are silently bearing that pain. It is very difficult to find a person of your calibre.

Your nieces, their husbands and their children will ever lament over your untimely death. This is a cruel act to have taken you away from our family circle leaving your wife and children in desperation.

K. Thuraiayah,
Police Headquarters, Colombo.

திரு வ. க. நடராசா அவர்களின்

இறந்த நாளன்று
அன்னாரின் அபிமானிகள் பிரசுரித்த
கண்ணீர் அஞ்சலிகள்

பொதுநலம் புரிந்த புண்ணியன்
பொய்யுலகம் விட்டுப் போய்விட்டான்
வயவை வீ. கே. நடராசா அவர்கள்
விண்ணுலகமேவியதை முன்னிட்டு
அன்னாருக்கு அளிக்கும்
கடைசிக் கண்ணீர் அஞ்சலி

வயவையின் வாழ்வுக்கு வளமளித்தோன்
தயவை நாடியோர்க்கு தன்னலம்பாராது தன்கடமை
செய்தோன்
உயர்வான நிலையடைந்து ஊர்த்தொண்டு புரிந்தோன்
ஊக்கமாக ஊரார்க்கு உதவிபல செய்தோன்
உள்ளத்தில் உயர்வான உத்தமனானேன்
உற்றார் பதைபதைக்க; ஊரார் தவிதவிக்க;
தங்குமிடம் தேடி தனித்திருக்கச் சென்றுவிட்டான்
எமக்குதவி ஆக்க;
சாக்கே, போக்கே; சொல்லாத வீ. கே. இருக்கின்றார்
விரைந்திருவோம் கொழும்புக்கு என்றிருந்தோம்
இனி வயவையார்க்கே; உதவிசெய்ய வீ. கே. யை
எங்கு காண்போம்.
நித்தமும் நீ நீடுவாழ்வாய் எனநாம் நினைத்திருந்தோம்
சத்தமும் காட்டாது "சா" என்ற சண்டாளன் உணைச்
சரிக்கட்டி விட்டானே
இதயத் தாக்கத்தால் உன்னுயிரைப் போக்கவிட்டாய்
இதனால், இங்கிருப்போர்க்கெல்லாம் "இதயத்தாக்கமே"
இருந்திடப்போகிறது

இதயத்தாக்கம்தான் உன்னிறப்புக்கு ஏதுஎன்றால்,
ஏழைஎளியோர்க்கு ஏதாவது செய்திடல் வேண்டுமென்றே
உன்னிதயம் தாக்கத்தால் தனித்திருக்கச் சென்றிருக்கும்
இதம்மிக்க உன் இதயத்தை;

பதம்பார்ப்பான் இயமனென்று ஏற்கனவே

எமக்குத் தெரிந்திருந்தால்

இயமனின் இதயத்தை இங்கிருப்பார் எடுத்திருப்பார்,
கொடியேறிய கோவிலில், உன்கோலமுகம் கண்டோம்
படியேறிய பெருமான் தேரில்வரும் தினத்தன்று;
உன்தேகநிலைகண்டு; திடம்கொண்டு தானிருந்தோம்
இடியேறிய இழவுச்செய்தியினை இன்றைக்கே இயமனிடம்
பெற்றோம்

முடியாதென முகம்சுழிக்கா உன்முயற்சி நினைப்போம்
பலர்வாழ படியேறிய உன்பாதம் மறவோம்! மறவோம்!!

மறக்கவே மாட்டோம்!!!

அஞ்சலி: க. ஸ்ரீதரன், B. A.

(சட்டமாணவன்)

நீவைஞ்சலி

முன்னேநாள் அரச மொழித் திணைக்களத்தின் பிரதம
எழுதுவினைஞரும், முன்னாள் இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்
தாபன தமிழ் அறிவிப்பாளரும், இந்நாள் இலங்கை அரசினர்
மரக்கூட்டுத்தாபன (State Timber Corporation) கணக்காய்
வாளருமாகிய திருவாளர் கணபதிப்பிள்ளை நடராசா அவர்
கள் 30-05-82இல் இறைவனடி சேர்ந்தார்.

20-10-31இல் அவதரித்த அன்னார் எமது வயவையூர்
சமூகத்தொண்டரும், சைவம் வளர்ந்தோங்க உழைத்தவரும்,
இவ்வூர் மக்களின் முன்னேற்றத்தைப் பேணியவருமாவர்.
இவரின் ஆத்மா சாந்தியடைய எல்லாம் வல்ல இறைவனை
வேண்டி நிற்கிறோம்.

இங்ஙனம்

வயாவிளான் சந்தி வர்த்தகர்கள்

கண்ணீர் அஞ்சலி

முன்னாள் அரசுகருமமொழித் திணைக்கள உத்தியோகத்தரும், முன்னாள் இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபன பகுதி நேர தமிழ் அறிவிப்பாளரும், அரசாங்க மரக்கூட்டுத்தாபன உதவி உள்ளகக் கணக்காய்வாளருமான (Asst. Internal Auditor) அமரர் வி. கே. நடராசா அவர்களின் மறைவுக்கு எமது கண்ணீர் அஞ்சலியைச் செலுத்துகிறோம்.

அன்றரின் ஆத்மா சாந்தியடைய இறைவனைப் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

அரசாங்க மரக்கூட்டுத்தாபன
உத்தியோகத்தர்கள்
(State Timber Corporation
Officers)

அமரர் வ. க. நடராசா அவர்களுக்கு எமது கண்ணீர் அஞ்சலி

எம் நெஞ்சம் துடிக்கவைத்து நீடுதுயில் கொண்டாயோ?
எமது சமூகத் தொண்டனே!

நேற்றுவரை எம்மோடு நெஞ்சங்களிக்க நின்றவனே!
இன்று எம்மையெல்லாம் நெஞ்சம் குமுறவைத்து, கண்ணீர்
சிந்தவைத்து எங்கு சென்றுவிட்டாய்! ஏன் பிரிந்தாய் எம்மை
யெல்லாம்! என்ன குற்றம் கண்டு சென்றாய்?

நேற்றுவரை மகிழ்ந்து நின்றாயே! இன்று அந்தக்
காலன் வாயில் குறுகிநிற்பாயென்று நாம் கனவிலும் கருதிட
வில்லையே!

இனியவனே! இனிக்க இனிக்கப் பேசுவாயே! அத்
தகைய உன் இனிய பண்புகள் எம் இதயத்தே பசுமையாக
வன்றோ பதிந்திருக்கின்றன. வேலை என்றவுடன் கனிவுடனே
சளைக்காமல் உழைத்திடும் கள்ளமற்ற வெள்ளை உள்ளம்

கொண்ட உன்னைக் கவர்ந்திடக் காலனுக்கு என்ன கல் நெஞ்சமோ? நாமெல்லாம் உன்னைச் சூழ்ந்துநிற்க, உன் பேச்சுத்திறனால் கல்நெஞ்சம் கொண்டவனையும் கனியவைக்கும் உன்திறமை மறைந்தனவோ! அந்த இனிய வார்த்தைகளை இனி என்று கேட்போம்?

இன்றோ நீ நீடுதுயில் கொண்டிருக்க நாமோ ஓடுகின்ற கண்ணீரோடு உன்னைச் சூழ்ந்து நிற்பதை அறியாயோ? நெஞ்சம் வேகிநிற்கும் எம்மை உன் விழி திறந்து பாராயோ? உன் நிழலை நாடிநின்ற மனைவி, மக்கள், உடன்பிறந்தோர், உறவினர், ஊரார் கூடிக் கதறிக் கதறித் துடித்து நிற்கும் காட்சிதனைக் காணையோ?

ஒளியாய்த் திகழ்ந்தவனே! இன்று எம்மையெல்லாம் ஏன் இருட்டறையில்விட்டுச் சென்றாய்?

இலங்கை மரக்கூட்டுத்தாபனத்தில் கணக்காய்வாளராக ஒளியின் ஒளியாய்த் திகழ்ந்தவனே! ஓராயிரம் பிறப்பு எடுத்தாலும் உன் பிரிவை எப்படித் தாங்கிட முடியும் என்றோ எம்மைப் பிரித்திடக் காலன் நினைத்திட்டான்? அவன் உன்னைத் திருப்பித் தந்திடும்வரை கண்மூடாமல் விழித்து நிற்போம். எம்மை நீ தேடிவருவாய் என மானம் பராய்ப் பிள்ளையாரை வேண்டி, எமது ஆராத் துயரத்தைக் கண்ணீர் அஞ்சலிமூலம் செலுத்தி, உங்கள் ஆத்மா சாந்தியடைய மானம்பராய்ப் பிள்ளையாரைப் பிரார்த்திக்கின்றோம். அத்துடன் அன்றாது குடும்பத்தினருக்கும் எமது ஆழ்ந்த அனுதாபத்தைத் தெரிவிக்கின்றோம்.

அன்றாது ஆத்மா சாந்தி அடைக!

தங்கள் பிரிவால் வாடிநிற்கும்
வயாவினான் மானம்பராய்ப் பிள்ளையார் ஆலய
பரிபாலன சபையினர்

வயாவிளாள் மானம்பராய் விநாயகர் பஞ்சகம்

வானும்ப ராயவர் வந்து நிதமும் வணங்குமருட்
தானம்ப ராவிடு வார்துயர் போக்கு தலம்தமிழார்
கானம் பராவிக் களிவண்டு பாடுங் கவின்பதியாம்
மானம்பராயுறை மாதங்கத் தானை வணங்குநெஞ்சே.

குழாமுறு தொண்டர் இசைவேத கீதம் குறைவுபடா
விழாவயர் வீதி தொறுஞ்சிவ நாமம் விளங்குவயா
விளான்மலி மானம் பராய்விக்கி னேசன் விரைமலர்த்தாள்
வழாது சிரசினில் சூடவல் லார்க்கில்லை வல்வினையே.

உயாமிகு தீவினைக் கட்டத னால்வந் துறுபிறவி
வியாகுலமானவை நீங்கிட வொன்று விளம்பஉண்டே
வயாவிளா னற்பதி மேவிடு மானம் பராயுறையும்
தயாபரன் பாதம் தினந்தோறு மேத்தத் தளைகெடுமே.

நித்தம் பிணிகலி யாதிப் பகையால் நெடிதுழல்வீர்
எத்திசை யும்புகழ் மானம்ப ராயில் எழுந்தருளும்
அத்தி முகக்கரு னாகரன் தாளர விந்தவினை
சித்தத் திருத்தவல் லீரெனில் சிந்தா குலமில்லையே.

நீதியை விட்டு நிதியே பரமென நெஞ்சங்கொண்டு
வாதிட்டுச் சூது புரிவார்தம் மத்தியில் வாழ்ந்திங்குயான்
சாதித்த தேதுமா னம்பராய் மேவு தலத்திலுறை
ஆதிப் பிரானின் அடிப்போதெப் போதும் அடைக்கலமே.

ஆக்கியோள் : கரவை வ. சிவராஜசிங்கம்

சிவசமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

தேவாரம்

திருஞானசம்பந்த மூர்த்தி நாயனார்

பிடியத னுருவுமை கொளமிகு கரியது
வடிகொடு தனதடி வழிபடு மவரிடர்
கடிகண பதிவர அருளினன் மிகுகொடை
வடிவினர் பயில்வலி வலமுறை யிறையே.

திருநாவுக்கரசு நாயனார்

அப்பன்நீ அம்மைநீ ஐய னும்நீ
அன்புடைய மாமனும் மாமி யும்நீ
ஒப்புடைய மாதரும் ஒண்பொரு ளும்நீ
ஒருகுலமும் சுற்றமும் ஒரு ரும்நீ
துய்ப்பனவும் உய்ப்பனவுந் தோற்று வாய்நீ
துணையாயென் நெஞ்சந் துறப்பிப் பாய்நீ
இப்பொன்நீ இம்மணிநீ இம்முத் தும்நீ
யிறைவன்நீ ஏறார்ந்த செல்வன் நீயே.

சுந்தரமூர்த்தி நாயனார்

நத்தார்புடை ஞானன்பசு வேறிந்நனை கவிழ்வாய்
மத்தம்மத யானேபுரி போர்த்தமண வாளன்
பத்தாகிய தொண்டர்தொழு பாலாவியின் கரைமேல்
செத்தாரெலும் பணிவாந்திருக் கேதீச்சரத் தானே.

திருவாசகம்

மாணிக்கவாசக சுவாமிகள்

பால்நினைந் தூட்டும் தாயினுஞ் சாலப்
பரிந்துநீ பாவியே னுடைய
ஊனினை யுருக்கி உள்ளொளி பெருக்கி
உலப்பிலா ஆனந்த மாய

தேனினைச் சொரிந்து புறம்புறந் திரிந்த
செல்வமே சிவபெரு மானே
யானுனைத் தொடந்து சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கெழுந் தருளுவ தினியே.

திருவிசைப்பா

ஒளிவளர் விளக்கே உலப்பிலா வொன்றே
உணர்வுசூழ் கடந்ததோ ருணர்வே
தெளிவளர் பளிங்கின் றிரண்மணிக் குன்றே
சித்தத்துள் தித்திக்கும் தேனே
அளிவள ருள்ளத் தானந்தக் கனியே
அம்பலம் ஆடரங் காசு
வெளிவளர் தெய்வக் கூத்துகந் தாயைத்
தொண்டனேன் விளம்புமா விளம்பே.

திருப்பல்லாண்டு

பாலுக்குப் பாலகன் வேண்டி யழுதிடப்
பாற்கட லீந்தபிரான்
மாலுக்குச் சக்கர மன்றருள் செய்தவன்
மன்னிய தில்லைதன்னுள்
ஆலிக்கு மந்தணர் வாழ்கின்ற சிற்றம்
பலமே யிடமாகப்
பாலித்து நடட்டம் பயிலவல் லானுக்கே
பல்லாண்டு கூறுதுமே.

புராணம்

உலகெ லாமுணர்ந் தோதற் கரியவன்
நிலவு லாவிய நீர்மலி வேணியன்
அலகில் சோதிய னம்பலத் தாடுவான்
மலர்சி ல்ப்படி வாழ்த்தி வணங்குவாம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

OUR GRATITUDE

I sincerely thank the Chairman, State Timber Corporation, all the Executive Officers and other Officers for their kind assistance rendered in connection with my husband's funeral, for attending the funeral and sending messages of sympathies.

My thanks are also due to the Regional Manager, State Timber Corporation, Jaffna and his staff for their kind assistance rendered during the funeral.

I also thank the members of the staff of the Plantation Ministry for their kind messages of condolence sent to me at my recent bereavement.

My children too join me in thanking all the Staff of the Corporation, friends and relations who attended the funeral and sent messages of condolence and regret inability to thank everyone individually.

Mrs. S. Nadarajah.

Ministry of Plantation Industries

“Selva Mahal”

Vayavilan, 29 - 06 - 82.

நமது நன்றி நவிலல் கண்ணீர்

எமது குடும்பத்தின் குலவிளக்காய்த் திகழ்ந்து எமக்கோர் இன்னலும் ஏற்படாது பாதுகாத்து எமக்கெல்லாம் இனியோனாயிருந்து எம் உயர்ச்சிக்கும் வளர்ச்சிக்கும் அயராது பாடுபட்டு; தியாகத்தின் திருவுருவமாய்க் காட்சி தந்து. ஊரவர்க்கும் உற்றார்க்கும் உதவி பல செய்து; அவர்கள் நெஞ்சில் என்றும் நிலைத்துநிற்கும் பெரும் புகழைத் தேடித் தந்து; எம்மையெல்லாம் ஆறுத்துயரிலும் மாறாத்துக்கத்திலும் ஆழ்த்திவிட்டு; புகழ்உடம்புடன் புதுஉலகம் காணப் புறப்பட்டுச் சென்ற எமது குடும்ப குலவிளக்கின் திருப் பாதங்களுக்கு எங்கள் நன்றி என்றும் எப்பொழுதும் உரித்தாகும் என்பதை முதற்கண் தெரிவித்துக்கொள்கின்றோம்.

அன்றார் கொழும்பில் இறைவனடி எய்தியபொழுதிலும் அவருடைய புகழ் உடம்பைப் பிறந்த மண்ணுக்குச் சேர்ப்பித்துச் சங்கமமாக்க; பலவித உதவிகளையும், வசதிகளையும் தாங்களாகவே ஒத்தாசையுடன் புரிந்து; எமது குடும்ப விளக்கின் மரணச் சடங்கைச் சிறப்பித்த அவரது காரியாலயத்தில் கடமையாற்றும் சக உத்தியோகத்தருக்கும், ஏனைய மரக் கூட்டுத்தாபன உத்தியோகத்தருக்கும், உதவிகள் பல செய்தோர்க்கும் எம் நன்றி என்றும் உரித்தாகும்.

‘எந்நன்றி கொன்றார்க்கும் உய்வுண்டாம் உய்வில்லைச் செய்ந்நன்றி கொன்ற மகற்கு’

என்ற வையம் போற்றும் வள்ளுவன் வகுத்த குறள்வழி நின்று; செய்த உதவியை என்றும் மறவாது மனத்திலிருத்தி; அன்றரின் மரணச் செய்தி கேட்டு எம்மையே கேளாது வேண்டிய ஒழுங்குகள் செய்து; எனது குடும்பத் தலைவனின் இறுதிச் சடங்கைச் சிறப்பித்த அன்பர், உற்றர், ஊரார்ஊர் நாம் என்றும் நன்றியுடையோம்.

மரணச் செய்தி கேட்டதும்; மரணமான எமது குடும்ப முதல்வருக்காக மனம் நொந்து; அவரை நினைவுகூர்ந்து;

பிரசுர வடிவில் தமது கண்ணீர் அஞ்சலியைச் செலுத்திய, வயாவிளான் மானம்பராய் ஆலய பரிபாலன சபையினருக்கும், சட்ட மாணவன் திரு. க. ஸ்ரீதரன், B A. அவர்களுக்கும், வயாவிளான் சந்தி வர்த்தகர்களுக்கும், அரச மரக்கூட்டுத் தாபனத்தினருக்கும் எங்கள் நன்றி என்றும் உண்டு.

எமது அழைப்பை ஏற்று வருகை தந்தும்; நாம் அழைப்பு விடுக்காதிருந்தும் அன்றாடக்காக வருகை தந்து; எமது குடும்ப தெய்வத்தின் மரணச் சடங்கில் பங்குபற்றிய அனைவர்க்கும் அனுதாபச் செய்தி அனுப்பியவர்களுக்கும் எமது நன்றியைத் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டுள்ளோம்.

அன்றரை என்றும் நினைவிலிருத்த அவரது நினைவு மலர் வெளியீட்டிற்கு அவரது அருமை பெருமைகளை “கண்ணீர் கருத்தாக்கங்கள்” மூலம் தந்தோர்க்கும், அவருடைய இறுதி அஞ்சலியில் அஞ்சல் உரை நிகழ்த்தியோர்க்கும் எமது நன்றி என்றுமுண்டு.

மற்றும் இம் மலரை அழகுற அச்சிட்டு உதவிய சன்னகம் திருமகள் அழுத்தகத்தினருக்கும், அங்கு கடமையாற்றும் திரு. செ. சின்னத்துரை அவர்களுக்கும் நாம் நன்றி கூறக் கடமைப்பட்டுள்ளோம்.

மற்றும் எமது குடும்பத் தலைவனின் இறுதிக் கிரியை களுக்கு வேண்டிய உதவிகளையும் வசதிகளையும் எமக்குத் தெரியாத முறையில் ஆற்றியிருந்தால், அவர்களுக்கும்; நாம் யாரையாவது நன்றி கூறாது விடப்பட்டிருந்தால் அவர்களுக்கும் எமது நன்றி உரித்தாகும்.

இங்ஙனம்

29-6-82

மனை வி, பிள்ளைகள்

107m

திருமகள் அழுத்தகம், சுன்னாகம்—4980/6-82

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org